

лѣмото въстание презъ 1595 — 1598 г., та даденитѣ права и привилегии били унищожени.

Нарушение на привилегиитѣ.—Размирията разярили турскитѣ власти, които дигнали довѣрието си отъ раята и посегнали на старитѣ привилегии. Най-първо турцитѣ изпратили въ Кованлъка свои пазачи (албанци), но като и това не помогнало, тѣ преселили около 30 челяди турско население подѣ командата на ага, който съ помощта на полиция отстранилъ българитѣ отъ седловината и заелъ Пчелина. Въ турски рѣце паднали кулитѣ, високитѣ мѣста, харманитѣ, изворитѣ въ китката отъ 4 дола и пжтищата, а българитѣ били оттикнати надолу изъ дола. Турцитѣ получили имотитѣ на избѣгалитѣ раи като своя собственост и образували чифликъ. При все това оставала още необработвана земя. Тогава властѣта се принудила да повика прокуденитѣ българи да се завърнатъ. Освенъ тѣхъ, раи били доведени отъ полетата по Дунава и отъ други мѣста. Новитѣ раи се заселвали около чифлика и получавали за обработване свободнитѣ мѣста. За да ги задържатъ, турцитѣ обещаваха да имъ дадатъ привилегии, каквито имали първитѣ раи, а именно правото на свободно общинско управление и правото на собственост следъ 25 — 30 годишно редовно обработване на имотитѣ. Преселниците турци останали само като стражари на седловината и пчелина, обработвали лениво своитѣ имоти отъ вакѣфската земя и мирно си живѣели, безъ да се мѣсятъ въ работитѣ на българската община. Турцитѣ издигнали джамия, довели ходжа и построили о да я при кулата за съветъ, а българитѣ се прибрали долу около църквата си.

Особени грижи за царскитѣ вакѣфи.—Както и на друго мѣсто казахме, турската властъ много се интересува за раята, която обработвала султанскиятъ земи и вакѣфитѣ. Отъ нея властитѣ очаквали сигурни приходи за издръжка на богоугоднитѣ си заведения въ Мека и Медина — джамии, гостилници, страноприемници и подслони на милионнитѣ мохамедани, които отивали на поклонение въ светитѣ мѣста въ Арабия. Отъ опитъ турцитѣ знаели, че, ако останатъ землицата необработени и ако липсватъ работниците-раи, въ нѣколко само години земята ще се покрие тукъ съ гора, съ тръне, съ храсталакъ, дървета отъ всѣкакъв видъ, предимно лещакъ, върби, ели, церъ, джбъ и габъръ, и ще се ширнатъ джбрави, опасни съ своитѣ звѣрове. А въ такива джбрави често се потайвали недоволни и избѣгали отъ чифлицитѣ раи, затваряли пжтищата за обиръ и спирали службата на държавнитѣ органи. Когато утихнали смущенията презъ 17 вѣкъ, турцитѣ изпратили отъ Балкана въ котловината 10-тина челяди българи войници и ги заселили за сигурностъ въ Кованлъка. Тази е причината, гдето сж издавани отъ Цариградъ многобройни фермани до мѣстнитѣ